

Kasuistiska meddelanden rörande rätts-psykiatriskt undersökta LSD-missbrukare

Av forskningsläkare LARS LIDBERG

Kriminella narkomaner använder till en övervägande del amfetamin. Jämsides med amfetamin har några sporadiskt även tagit LSD. Genom sitt kvantitativt massiva missbruk har många av dessa ofta kriminella missbrukare också („av vana“) konsumerat betydande mängder LSD. Emellertid har ej LSD-bruket präglat deras personlighet trots att „de mängder LSD“ amfetaministerna intagit, räknade såväl som total kvantitet och som dos varit betydande vid enstaka konsumtionstillfällen. Dessa amfetaminmissbrukande narkomaner har oftast givit starka uttryck för definitivt avståndstagande från LSD. De anser LSD-påverkan vara hemsk och ödsligt främmande. De har ej heller upplevt någon „utvidgning“ av medvetandet och önskar ej fortsätta med LSD — men väl med amfetamin. Detta kanske bl a kan sammanhänga med att de överdoserat LSD eller att de befunnit sig i en grupp inom vilken de säregna LSD-effekterna varit okända.

Eftersom kriminella LSD-missbrukare i slutet på sextiotalet, särskilt före 1967, var så få, har det synts vara av intresse att skildra följande fem fall för en bredare publik, eftersom de erbjuder stora inbördes likheter samt starkt avviker till personlighetstyp och levnadsutveckling från missbrukare av andra narkotikatyper, främst centralstimulantia.

Gemensamt för dem är bl a, att de vid polisförhör omedelbart öppet erkänt smuggling av narkotika, att de ofta hävdar att de i framtiden istället för LSD avser att utnyttja meditation i syfte att förändra antingen omvärlden „som för dem liksom för de gamla grekiska rationalisterna endast existerar genom dem själva“, eller för att uppnå LSD-trippliknande tillstånd utan drog. De är icke aktivt kriminella annat än vad beträffar „dealing“ och smuggling, ingen av dem har sysslat med checkbedrägerier, vanliga blandt andra narkomaner, eller gjort sig skyldiga till stöld eller våldsbrott. De flesta av dem avviker även från amfetaminmissbrukarna genom en utpräglad passivitet, öppenhet i kontakten, ofta vänlig tillgivenhet. De har vad gäller ett primärmedmänskligt samliv en radikal livssyn, men är nästan att jämföra med anarkister vad beträffar samhällssynen i övrigt. De är icke engagerade i något politiskt parti snarare enskilt individualistiska. Såsom kriminella narkomaner avviker de sålunda påtagligt från den mycket stora grupp av kriminella narkotikamissbrukare som använt centralstimulantia.

Det har hävdats (Smart and Fejer, 1969), att LSD-missbrukare ofta även använder flera andra psykoaktiva droger i syfte att skapa eufori, med ett undantag „alkohol“. Så är även fallet beträffande de här undersökta fallen. I den grupp som dessa författare undersökte, vilka omfattade 100 illegala LSD-missbrukare, framkom att bruket av LSD „en främmande exotisk substans“ var ett sätt att uttrycka avståndstagande från det existerande sociala rollmönster och establishment. Den typ av narkotika som valdes skulle då vara av sådan art, att den var helt oacceptabel av större delen av samhället. Alkohol är i detta sammanhang ointressant, eftersom det är socialt accepterat av de flesta vuxna.

LSD-konsumtion har i likhet med hasch-missbruk dock hävdats vara en del av ett självförverkligande och självkänedom och även såsom sådant moraliskt försvarbart, till skillnad från den äldre generationens etablerade bruk av alkohol, ett gift som endast gynnar verklighetsflykt och därmed konserverar gamla fördomar (Jansson, 1970).

Av de 5 personer som härmed ingående skall skildras var fyra, två vid varandra starkt emotionellt bundna par. Två av dem var förlovade, som gemensamt väntade barn, två var gifta. Dessa båda par hade ej haft någon inbördes kontakt. Socialt var de trots detta nästan som tvillingbilder. Männen hade attitydsmässigt helt brutit med sin starkt borgerliga uppväxtmiljö. Båda hade emellertid kvar en såväl ekonomiskt reell, som ett beteendemässigt infantilt beroende till föräldrarna. Samma var förhållandet för en av kvinnorna. Den andra kvinnan kom från vad som närmast kan kallas slummiljö i Göteborg. Dynamiken bakom missbruket var emellertid i båda fallen identisk: Mannen som revolterat mot sin sociala bakgrund med vagabonderande bohemliv som effektiv bakgrund var lämdande initiativtagare till och vidmakthållare av LSD-bruket.

LSD-missbruket eller bekännelse till en kring detta missbruk fokuserad ideologi hade påverkat dem och bundit dem tillsammans så starkt, att en psykos av typ folie à deux utvecklats. Med folie à deux avses en sjukdomsbild, vid vilken två personer så påverkat och påverkar varandra, att den ene från början psykiskt realitetstillvände övertar och kommer att domineras av den andres vanföreställningar.

Den femte hade vuxit upp på barnhem i efterkrigstidens kaotiska Tyskland. Han flydde tidigt från barnhemmet och började redan tolvårigt att använda heroin och att röka hasch. Han har förblivit en världsluffare som aldrig haft ett stationärt yrkesarbete, utom tillfälliga servicearbeten. Han har vistats i alla länder utom de öst-europeiska, Ryssland och Kina.

Samtliga hade åtalats för smuggling av cannabisharts. De som smugglat cannabisharts hade gjort detta på grund av påtaglig ekonomisk nöd. Saluförd kvantitet smugglad cannabis var för de två paren relativt lika, den andre likt cannabissmugglaren från Köpenhamn. Skillnaden beträffande påföljd för de båda paren blev trots detta stor: I det ena fallet skyddstillsyn och i det andra fängelse två och ett halvt år.

Fall-beskrivningar:

Fall A.

Man född år 1944 och uppvuxen i en småstad i Danmark, där fadern var rådman. Efter svaga gymnasiestudier och avlagd studentexamen påbörjade han sociologistudier på Universitetet i Köpenhamn. Han var till en början aktiv i radikala studentföreningar men tappade snart intresset „insåg verksamhetens meningslöshet“. Utan examen blev han en liftande vagabond i Europa och Främre Asien. I Turkiet började han regelbundet att röka hasch, att använda LSD för att „utvidga“ sin livshorisont“. I samband med ett enstaka intag av 400 mikrogram LSD i hemlandet blev han akut psykotisk. Habitueellt hämmad inför kvinnor krävde han aggressivt och omedelbart samlag med två tillfälligt närvarande, icke LSD-påverkade kvinnor. Vägrad sprang han omedelbart ut och bankade på dörr efter dörr övertygad om att alla kvinnor skulle vara samlagsvilliga. Han blev genom polisens försorg omhändertagen på mentalsjukhus. Efter någon dag var han fullt klar och orienterad. Han skrevs ut från sjukhuset efter någon vecka med ett diffust minne av vad som hade inträffat. På Götaplatsen i Göteborg träffade han sin fästmö vilken samma dag bokstavligen springande lämnade sin make. Bosatta i Skåne fortsatte de gemensamt använda LSD och försörjde sig medelst smuggling och försäljning av cannabisharts, delvis även per postorder. Efter visitation i Malmötullen berättade han öppet även om icke känd smuggling och försäljning som han gjort.

LSD-konsumtion. Under åren 1965—1967 tagit LSD sammanlagt vid tolv tillfällen, vanligen 120 mikrogram per gång, vid ett tillfälle (se ovan) 400 mikrogram.

Psykiskt tillstånd. Långt hängande hår, långt smalt ansikte, mörkt helskägg. Kallad „shejken“ av sin fästmö. Uppehöll sig utförligt kring LSD-missbruket, kring de stora möjligheter till vidgad livssyn, och till nya upplevelser som detta medförde. Plötsligt under undersökningstiden ändrade han sig beträffande LSD-bruk, meddelade sin avsikt att för framtiden undvika alla

gifter. Som gift räknade han då både kaffe och tobak. Genom meditativ självförsjunkhet ämnade han försöka ernå det tillstånd av världsgemenskap och förmåga till världsförändring, som tidigare för honom upplevts som möjlig genom LSD-bruk.

I intellektuellt avseende var han välbegåvad (IK 110—120 enligt Raven). Han framstod som beläst, särskilt i österländsk religion men även i naturvetenskap, sociologi och samhällsvetenskap. Personlighetsmässigt tedde han sig mycket självosäker, hämmad, astenisk och vek, emotionellt mjuk och varm, sårbar och beroende, psykosexuellt odifferentierad och osäker. I projektiva testen tedde han sig dåligt integrerad. Hans aggressiva impulser framträdde tydligt sida vid sida med stråvan efter mildhet och behärskning. Han tedde sig samtidigt feminint vek, passiv och beroende spåd och sökande efter omhändertagande, men med tendens att utåt attitydsmässigt vara manlig, stark, aggressiv och beslutsam.

Fall B.

Man född år 1943 och uppvuxen i Österrike och Tyskland. Fadern officer i österrikiska armén och senare Wehrmacht. Patienten själv tillämnad att bli „sjunde generationens“ officer. Modern kom från en välbärgad industriidkarsläkt i Düsseldorf. Patienten var strängt och auktoritärt fostrad, från sju års ålder i internatskola, senare placerad i två klosterscholor, den sista tillhörig jesuitorden. På jesuitskolan var han uppfylld av drömmar att bli „martyr“ för den kristna tron. I puberteten revolterade han mot alla kristna skolideal. Fadern försökte rädda sin sons skolstatus genom att med rikliga ekonomiska subsidier överflytta honom till en tysk internatskola i Madrid. I denna var skolgången kortare, men trots detta var slutexamen formellt densamma som i Tyskland. Patienten lämnade denna skola efter ett par månader, liftade till Paris och lät sig här uppsugas i bohemkretsar. Han vandrade härefter som gatumålare och tillfällighetsförsäljare i väst- och östeuropa och Främre Asien. Som motprestation till ekonomiska bidrag från föräldrarna blev han „tvingad“ till studier och till att ta studentexamen. Han träffade under sina studier i Wien nuvarande hustrun. Före debuten av LSD-missbruket var han starkt alkoholiserad, drack under tre till fyra år dagligen minst en liter gin, rökte dessutom periodvis även hasch. I samband med LSD-bruket upphörde han helt att konsumera alkohol. Sedan han slutet med LSD har han varit absolutist.

Han och hustrun greps på bar gärning, då de på nytt sökte upp den plats i Farstaskogen där de före en Englandsresa gömt

ett stort parti cannabisharts. Gömstället hade tidigare upptäckts av ett söndagspromenerande par och stod därefter under polisbevakning.

LSD-konsumtion. Sammanlagt tagit LSD vid sex tillfällen. Första gången sommaren 1965 och sista gången i november 1967. Vid tre tillfällen tagit 300 mikrogram, samt vid två tillfällen 600 mikrogram, vid ett tillfälle 900 mikrogram.

Psykiskt tillstånd. Ehuru formellt sammanhållen var han periodvis klart psykotisk. Upplevde intensivt en telepatisk kontakt med hustrun, övertygad om att hans jag hade förändrats, att det hade utvidgats och därigenom blivit förenat med världsalltet. Han hade talrika ångestattacker, då han upplevde sig söndertrasad och erfor att hans kropp var stadd i förändring främst så att ansiktet höll på att upplösas. Dessa ångestperioder avlöstes av övertydlig självupplevelse av styrka, kraft och oberoende, av allsmäktighet. Patienten styrde och dominerade hustrun helt. Han uppehöll sig ofta vid avvikande sexualitet, voyeurism och bisexualitet; allt på ett egocentriskt sätt utan emotionellt engagemang.

Intelligenskvot enligt Raven 115—120. De projektiva testningarna visade starkt paranoida vanföreställningar och talrika storhetsidéer, dock ej av bisarr prägel.

Patienten framstod vidare som en starkt narcissistisk, egocentrisk och självhävdande personlighet, som i hög utsträckning föreföll att leva efter „lustprincipen“. Han tedde sig emotionellt starkt labil och impulsiv, i sitt förhållande till auktoriteter på en gång rädd och trotsinställd.

Fall C.

Fästmän till A och född år 1944. Uppvuxen under splittrande förhållanden, föräldrarna tidigt skilda, omhändertagen på fosterhem. Gift två gånger. Hon betecknades som kallsinnig och hänsynslös. Hon utnyttjade de män som var emotionellt beroende av henne. Patienten hade två barn, båda bortadopterade. Vid sex tillfällen opererad för bronchialadenom (en icke elakartad lungtumör); vid sex tillfällen bronchograferad och i samband härmed premedicinering med morfin.

Då hon träffade fästmannen A hade hon ej kommit i kontakt med illegalt narkotikabruk. Hon följde honom omedelbart. Efter ett gräl sprang hon från hem och make endast medförande sin „nallebjörn“. Hon bosatte sig med fästmannen i Skåne. De hade här kontakt med en grupp av några journalistiskt aktiva, för LSD-bruk demonstrativt agerande personer, vilka senare för-

nekade all kännedom om henne. Hon och fästmannen bedrev en ganska klumpigt genomförd postorderförsäljning av cannabis för sin försörjning förmedlad av dessa journalister.

LSD-konsumtion. Tagit LSD vid sju tillfällen mellan februari och juni 1967. Vid tre tillfällen 100 mikrogram, vid två tillfällen 380 mikrogram, samt två gånger 800 mikrogram.

Vid undersökningsamtalen, var patienten pratsam och intresserad, en engagerad predikant om de stora och nya okända upplevelsekvaiteter som stod att vinna genom LSD-bruk. Upptog närmast förstrött trots pågående graviditet uppgifter om att LSD-missbruk skulle kunna verka fosterskadande.

Patienten framstod närmast som hysteriform med starkt utpräglad psykisk dissociabilitet, benägenhet för bortträngning och isolering, framstod i sin ytrörlighet ibland fladdrig men med väl utvecklad fantasi, riklig associationstillgång och stor infallsrikedom, intensivt nulevande och obetänksam. Hon var utåt på ett attitydsmässigt sätt starkt bunden vid fästmannen.

I förhållandet till honom var hon den dominerande och den starka, hade svårt att organisera sin fantasifulhet. Hennes till det yttre madonnalika, kvinnligt mjuka framträdande dolde påtagliga inslag av lust att chokera och även av att plåga.

I intellektuellt avseende var hon välbegåvad (IK 117 CVB). Hon företedde inga symtom på minnesstörning eller hjärnskador i övrigt. Tedde sig vid projektiv testning ohämmad och obunden med påtaglig stark aggressivitet, syntes ha förmåga att rastlöst leva ut aggressivitet, något som starkt kontrasterade emot hennes habituellt veka ytattityd.

Fall D.

Kvinna född år 1947 och uppvuxen i Wien i ett högborgerligt hem. Fadern ekonomiskt framgångsrik klädeshandlare, dominant och utåtvänd. Föräldrarna tidigt skilda. Modern senare omgift med en diplomat. Fram till puberteten anpassad till borgerliga familjeideal, därefter ständigt konflikt med fadern. Hon träffade maken under ett av hans tillfälliga besök i hemstaden. Sedan han rest till Främre Orienten skrev och sökte hon maken under „poste restante“ adress till „så gott som alla städer där“. Hon var då endast 16 år gammal.

Nådd av hennes brev återvände fästmannen. Gemensamt försökte hon med honom „emigrera“ till Sydamerika. Greps i Alicante i Spanien av polisen som via Interpol alarmerats av fadern och återfördes till Wien. Trots föräldrarnas skarpa protester gifte sig patienten med B — sedan denne fullgjort villkoret här-

för att avlägga studentexamen. Levde härefter tillsammans med maken på resor genom Europa, började först i Stockholm att tillsammans med honom konsumera LSD.

LSD-konsumtion. Till tidpunkt och dos helt överensstämmande med C.

Psyiskt tillstånd. Tyckte sig stå under undersökningstiden i oavbruten „telepatisk“ kontakt med maken. Vid flera tillfällen hade patienten hysteriforma anfall, närmast typen hyperventilationskramper. Omedelbart före en tillämnad förflyttning till kvinnofängelset i Hinseberg, 30 mil bort från maken, kastade hon sig, helt övertygad om att hon kunde flyga, ut från tredje våningen på kronohäktet. Hon framstod psykiatriskt som en schizoid och infantil person, som med överskridande av gränsen till psykos hade blivit påverkad av den erfarenhetsmässigt, betydligt äldre maken. Hon hade på ett barnsligt delvis stereotyp och konformt sätt vidare utvecklat dennes tankegångar. Denna utveckling hade under häktningstiden förskjutits till klar psykos. Denna hade ej prägel av schizofreni. Verbalt starkt upptagen av sexualitet och oroad tedde hon sig osäker i sin kvinnliga könsroll. Hon hade en air av ansträngd sexuell frigjordhet, men talade mest om masturbation, samtidigt som hon gjorde försök till at ge en förändligad touche åt hetero-sexuella förhållanden. Hon var intellektuellt normalbegåvad, IK 105 enligt Raven. I projektiv-testning medverkade hon med utrop och skratt, hade tendens att utsmeyka relativt lätt perciperade långsökta bilder, såsom „sydamerikansk fågel, afrikanskt träd, en kungaträdgård“. Hon gav många barnsliga svar av typen sagoboksfigurer och seriefigurer, var fantasifull, infantil och associationssnabb, föreföll att ha konstnärliga och kulturella intressen och vilja att demonstrera dessa utåt. Hennes förmåga till identifikation med andra framstod som så stor att hennes egen personlighet härigenom blev vag och flytande.

Fall E.

Man född i Köln och uppvuxen under kaotiska förhållanden i den omedelbara efterkrigstidens Tyskland på olika barnhem. Uppgav sig redan som tolvårig i samband med en rymning ha begivit sig till Marseille, där han arbetade som „tolk och diskare“ i arabkvarteren. Han började redan samma år, således då han var tolv år gammal, att använda opium och hasch. Blev flera gånger återförd till barnhemmen, rymde på nytt till Marseille. Han blev sålunda tidigt en internationell resande vagabond. Han uppehöll sig i Indien ett år och blev under denna tid på grund av en akut LSD(?) -psykos intagen på mentalsjukhus i Bombay.

Skulle återtransporteras till Tyskland genom tyska konsulatets försorg, men hoppade av flygplanet i Rom. Var medlem i hippierörelsen i San Francisco vid dess debut. Han uppger sig ha kunnat bekosta de många och långa flygresorna med en gåva från fadern, som gav honom pengar för att på så sätt komma ifrån ansvaret och bli av med honom. Allt tyder dock på att resorna bekostades med pengar, som åtkommits genom smuggling. Fasttagen år 1969 i Arlandatullen med 13 kg cannabis och ett stort parti LSD. Nekade till smuggling. Uppgav sig ha övertagit bagaget i San Francisco ovetande om innehållet. Vid denna artikels slutbearbetande — efter en kort tids sjukhusvård och utvisning ur riket — på nytt anhållen, nu i Malmötullen för narkotikasmuggling.

LSD-konsumtion. Sedan 4—5 år tillbaka tagit „mer än 1.000 tripper“. Ungefärliga doser vid varje 290—300 mikrogram kan i övrigt ej specificeras. Rökt hasch sedan 12-årsåldern, injicerat Romilar (opiumhaltig hostmedicin) subcutant, ätit, snusat och injicerat opium.

Psykiskt tillstånd. Mycket spänd och laddad samt i sina uppgifter vag, osäker och växlande från ett tillfälle till ett annat. På avdelningen vid flera tillfällen inblandad i slagsmål med medintagna, psykomotoriskt orolig.

Han uppger sig ha bytt identitet, talade ej längre tyska utan enbart engelska. Var stundtals övertygad om, att han var son till senatoren i Californien Ronald D. Reagan. Han kallade sig Mike istället för Hans Christian, upplevde sig såsom amerikan. Mot slutet av undersökningstiden började han tala med inströdda ord på tyska, oftast återkom ordet „Mutter“. Uppgav sig vidare ha telepatisk kontakt med sin svenska girlfriend. Han skildrade att han under LSD-påverkan främst hade haft ljus-upplevelser, som fortfarande kvarstod så, att alla personer syntes omgivna av en färgrik halo. Han uppger, att han måste byta från LSD till kokain, för att LSD alltför ofta skulle ge effekt, uppger sig ha sysslat med varannandagsvarning av LSD och kokain under flera år. Han avsåg fortsätta sitt giftmissbruk. Med stolthet hävdade han att han just genom detta redan upplevt betydligt mer än normala „knegare“ att han ej behövde bli mer än 30 år gammal, livet hade därför knappast mer att ge honom. I likhet med B tedde han sig starkt personlighetsmässigt splittrad, vacklande mellan oerhörd upplevelse av stark egenkraft av förmåga och allmakt till ångestladdad upplevelse av att vara förstörd, „trasig“ och avskuren från medmänsklig gemenskap. Några symtom på schizofren sinnessjukdom påvisades ej. Intellectuellt var han normalbegåvad.

Under år 1968 och 1969 har även LSD-missbrukare uppvisande en helt annan klinisk bild än de här beskrivna förekommit bland för brott åtalade narkomaner. Det har då rört sig om svenska ynglingar, yngre än de här nämnda, vilka initialt genom haschrökning mestadels sporadiskt kommit i kontakt med LSD. Deras LSD-missbruk har varit passivt och oftast att beteckna som en mindre del i missbruk av narkotika överhuvudtaget. De har ej tagit avstånd från lustskapande gifter så som de ovan nämnda utrererade LSD-konsumenterna, och de har ej heller påverkats av mystiskt färgad vagabondkult eller zenbuddistisk filosofi. Grava toxiska reaktioner har även förekommit hos dem. En 20-årig yngling hade under den månad då han saknade tillgång till centralstimulantia missbrukat LSD. Påverkad av LSD såg han en film som handlade om flygstrider. Helt övertygad om att själv kunna flyga hoppade han upp på biografkläktarens balustrad i avsikt att flyga över biografsalongen för att kunna delta i flygstriderna på filmduken. Han hindrades emellertid av kamrater.

Religionssociologen Jordan anger (1963) fyra av tränade tänkare regelbundet rapporterade fenomen i samband med LSD-konsumtion:

1. „Insikt om att bokstavligen allting, både det som vanligen känns såsom jaget och det som upplevs såsom ett icke jag „är i en själv“.“
2. Den andra förändringen är, att det vanliga jagidentiteten, „egoself“, vardagslivets jag utvidgas över sina identitetsgränser, att vissa människor, föremål som fysiskt är skilda från jaget blir alldeles bokstavligen jag, men delupplevelsen är att samtidigt bibehålles upplevelsen av jaget.
3. Den tredje förändringen är att LSD-konsumenten förändras i sina relationer till andra „jag“, ingen bli isolerad från den andre. Detta förekommer samtidigt med en mycket stark empati („Einfühlung“, känsla av kontakt) med dem som är närvarande vid en „LSD-session“ dvs „tripp“.
4. Den fjärde förändringen innebär att jaget i alla sina avgränsningar försvinner så, att medvetandet blir gränslöst och flytande, varken kaotiskt eller ordnat.

Dessa beskrivningar av LSD-ruset, visar som Jordan själv även framhåller, att upplevelserna är omedelbara och plötsliga, att de ej består i konceptualiserade insikter. I den mån en person lyckats verbalisera och till en teori anknyta LSD-ruset, torde därför detta vara betingat av hans bildningsnivå. Denna har varit hög bara hos en av de båda ovannämnda paren, men ej hos de

övriga missbrukarna. Säkerligen har detta betydelse för utvecklande av sådan livsföring och sådan teoretisk överbyggnad, som kan betinga fortsatt missbruk eller i varje fall fortsatt total brytning med varje form av mer ordnad social interaktion människor emellan. För den som icke når fram till denna intellektuella överbyggnad eller detta „intellektuella försvar“ blir LSD-ruset ej sällan enbart skräckfyllt och plågsamt. Det synes som om Schachters och Singers (1962) tes om kognitionens betydelse för exogent tillförda substansers emotionsskapande effekt just i fråga om LSD verkligen har hög relevans. Det är ej därför att undra över att den psykiska LSD-effekten så som den beskrives av olika sagesmän är starkt varierande, allt efter individens förmåga att verbalisera sitt beteende. Att de akuta LSD-psykoserna skulle representera någon form av schizofreni synes därför vara felaktigt.

Lars Lidberg.

REFERENSER

- Jansson, B.:* Ungdomsnarkomanin i Sverige. Nordisk Psykiatrisk Tidsskrift. 24: 44—55, 1970.
- Jordan, R. G.:* LSD and Mystical Experiences. The Journal of Bible and Religion. 31: 114—123, 1963.
- Schachter, S. and J. Singer:* Cognitive, social, and physiological determinants of emotional state, Psychol. Rev., 69: 379—399, 1962.
- Smart, R. G. and D. Fejer:* Illicit LSD Users: Their Social Backgrounds, Drug Use and Psychopathology. Reports from Journal of Health & Social Behavior. 10: 4: 297—308, Dec. 1969.